

181
uenit ad se. Alioquin adhuc illo longe
agente. legationem mittens. rogat ea
que pacissunt. Sic ergo omnes ex uobis
qui non renuntiat omnibus que possidet.
non potest meus esse discipulus.

Bonum est sal. Si autem sal quoque euane
rit. in quo condietur. Neque in terram
neque in sterquilinum utile est. sed foras
mittetur. Qui habet aures audiendi.
audiat. ERANT AUTEM AP
propinquantes ei publicani et peccatores.
ut audirent illum. Et murmurabant pha
risei et scribe. dicentes. Quia hic pecca
tores recipit. et manducat cum illis.
Et ait ad illos parabolam istam dicens. Quis
ex uobis homo. qui habet centum oues.
Et si perdidit unam ex illis. nonne dimit
tit nonaginta nouem in deserto. et ua
dit ad illam que perierat. donec inue
niat illam. Et cum inuenerit eam.
imponit in humeros suos gaudens. Et ue
niens domum. conuocat amicos et uicinos.
dicens illis. Congratulamini mihi. quia
inueni ouem meam que perierat. Dico

sua in gastrophilacium diuites. Vidit & quandam
uiduam pauperculam mittentem aera minuta
duo. & dixit. Vere dico uobis. quia uidua hec
pauper plusquam om̃s misit. Nam om̃s hi ex
habundanti sibi. miserunt in munera dī. Nec
autem ex eo quod deest illi. om̃em uictū suū
quē habuit misit.

Et quibusdā dicentibus de tēplo quod lapidib;
bonis & donis ornatum esset. dixit. hec quę
uidetis. uenient dies in quibus non relinquet̃
lapis sup lapidē. qui non destruatur.

Interrogauerunt autem illū. dicentes. Pręcep
tor quando hec erunt. & quod signū cū fieri
incipient. Iui dixit. Videte. ne seducamini.
Multi enī uenient in nomine meo dicentes. quia
ego sum. & tēpus appropinquabit. Nolite ergo
ire post illos. Cū autē uideritis prelia & sedi
tiones. nolite terreri. Oportet primū hec fi
eri. sed non dū statim finis. Tunc dicebat illis.
Surget gens contra gentem & regnum aduer
sus regnū. & terre motus magni erunt p loca
& pestilentie & fames terrores q; de celo